

Армагеддон

A large, fiery nuclear mushroom cloud explosion is centered in the image. The cloud is bright orange and yellow, with a thick column of smoke and fire rising from a body of water. The sky is a mix of orange, yellow, and dark brown, suggesting a sunset or sunrise. The water in the foreground is dark and calm.

а потім мир у
всьому світі

Спочатку Армагеддон, а потім мир у всьому світі

Слово "Армагеддон" стало загальноновживаним, оскільки біди поширюють свої передчуття на землі. Воно використовується, коли виникають конфлікти між націями та ідеологіями, особливо коли відбуваються світові потрясіння. Новинні ЗМІ часто використовують його, хоча багато разів виникають сумніви, чи автор дійсно знав походження та передісторію цього слова. Більшість вважає, що воно стосується великої боротьби або могутньої битви, в якій бере участь Бог - битви між добром і злом, битви, яка покладе край усім битвам.

Армагеддон - це біблійний термін, який використовується в останній книзі Біблії, пов'язаний з "битвою того великого дня Бога

Всемогутнього". (Об'явлення 16:14)
Об'явлення - це книга символів, що описує віковічну боротьбу між істиною і помилкою, праведністю і неправедністю, Христом і антихристом. У цьому зображенні використовуються такі символи, як "звірі", "дракон", "лжепророки", "Вавилон", "блудниця", "нечисті духи", "жаби" тощо, з одного боку; а з іншого - "Агнець", "наречена", "святе місто" та інші. Армагеддон - ще один із символів, використаних у книзі, який асоціюється з великою і завершальною фазою боротьби, що завершує теперішній вік, коли Царство Христове переможно воскресне, встановивши загальний і вічний мир.

Слово "Армагеддон" має єврейське походження і географічно та історично пов'язане з пагорбом Мегіддо. Мегіддо займав стратегічне положення в стародавній Святій Землі, контролюючи важливий прохід в гірську країну. Місцевість Мегіддо була великим полем битви Ізраїлю. Тут Гедеон зі своїми трьома сотнями воїнів

розгромив мідіянітян і переміг їх. Тут же цар Саул зазнав поразки від филистимлян.

Багато символів Біблії схожі за своєю природою на ті, з якими знайомий світ. Наприклад, Біблія використовує звірів для представлення царств або урядів, як і світ. І використання поля битви для передачі певної ідеї також практикується світом. Коли ми говоримо, наприклад, що армія зустріла своє "Ватерлоо", ми маємо на увазі, що хоча вона і перемагала деякий час, але врешті-решт зазнала раптової і несподіваної поразки. Саме поразка Наполеона при Ватерлоо стала причиною того, що цьому конкретному місцю битви надається таке велике значення.

Так само і з Армагеддоном. Це було поле битви Ізраїлю, і щоб зрозуміти його символічне значення в пророцтвах, необхідно лише виявити особливу характеристику, пов'язану з усіма битвами, в яких брав участь стародавній Ізраїль. Не факт, що вони завжди перемагали, адже це не так. Іноді Бог допускав, щоб Його народ

зазнавав поразки. Це відбувалося тому, що вони згрішили проти нього і потребували покарання. Однак була одна видатна особливість усіх битв Ізраїлю, яка не була і ніколи не була властива битвам між іншими народами: це те, що Бог втручався в них і керував їхніми перемогами і поразками згідно зі своїм великим планом на віки віків.

Коли ми беремо до уваги цей факт, слово "Армагеддон" набуває такого ж чіткого значення, як і слово "Ватерлоо", хоча і зовсім іншим змістом. Воно вказує на боротьбу, в якій Бог, безумовно, зацікавлений, і в якій Він буде керувати процесом, забезпечуючи остаточну і славу перемогу силам праведності. Більше того, як показують пророцтва, це остання велика битва віків, яка призведе до остаточної поразки всіх агентів сатани, готуючи таким чином шлях для встановлення Царства Христового. Ось чому вона описана як "битва того великого дня Бога Вседержителя". - Об'явлення 16:14

"Того великого дня"

Пророцтва ясно показують, що "великий день Бога Всемогутнього" - це період часу, який знаменує собою кінець теперішнього віку. Це час, коли прийде кінець "теперішньому злу світу" (Гал. 1:4), або соціальному порядку. У Біблії він описаний як "день відплати" і як "останні дні". Про нього також говорять як про "День Господній", тому що це час, коли Господь втручається в справи світу, щоб зупинити його божевільне падіння до гріха і загибелі і встановити Своє давно обіцяне Царство.

Цей "День Господній" - це час, про який говорить пророцтво: "Очікуйте Мене, говорить ГОСПОДЬ, аж до того дня, коли Я встану на здобич, бо Я вирішив зібрати народи, щоб зібрати царства, щоб вилити на них Моє обурення і весь Мій лютий гнів, бо вся земля буде поглинута вогнем Моїх ревностів". - Зефанія 3:8

Цей "День відплати" народам далі описаний пророком Ісаєю. Він писав:

"Господь вийде, як могутній муж, Він збудить ревність, як воїн, Він буде кричати, так, ревти, Він переможе ворогів Своїх. Я довго зберігав свій спокій, я був спокійний і стримував себе, а тепер я закричу, як жінка, що плаче, я буду руйнувати і поглинати враз".
- Ісаї 42:13,14

Панування зла

Відтоді, як наші прабатьки переступили Божий закон, зло стало домінуючим фактором у справах людського роду. Сатана був правителем людського світу. Ісус говорив про нього як про "князя світу цього". (Івана 12:31; 14:30) За часів стародавнього Ізраїлю, коли Бог правив своїм обраним народом, інші народи час від часу стикалися з божественним авторитетом і силою. Різні язичницькі царі були змушені визнати Його суверенітет через те, що Він чудесним чином захищав і визволяв Свій народ. Але минуло багато довгих століть відтоді, як світ став свідком таких проявів Божої сили, в результаті чого віра в Нього і в Його здатність керувати

людськими справами майже не існує в усіх світських палатах світу.

Бог пояснює цю ситуацію, кажучи, що Він утримався від втручання у світові справи і "зберіг" свій мир (Ісаїя 42:14). (Ісаї 42:14) Його народ, з іншого боку, був заохочений чекати на Господа до того дня, коли Він більше не буде зберігати свій мир, коли Він перестане утримуватися від втручання в справи людей, запевняючи, що тоді Він підніметься на здобич, і вся земля - цей теперішній злий світ - буде знищена "вогнем моєї ревності". Саме в цій справі знищення зла і злих систем Господь представляє Себе як могутнього чоловіка, що йде вперед і розпалює ревності, як воїн, і саме це прискорює битву того великого дня Всемогутнього Бога.

Хоча Господь дозволив сатані, великому ворогові, панувати в серцях дітей непослуху, він ніколи не переставав бути зацікавленим у кінцевому благополуччі своїх людських створінь. Дійсно, протягом усіх тисячоліть, протягом яких Він

утримувався від втручання в панування гріха і смерті, Бог так би мовити, готував ґрунт для славного дня визволення. Але Його план відкуплення і відновлення просувався тихо і непомітно для світу. В Армагеддоні Бог відкриється всьому людству, і очі всіх народів відкриються, щоб побачити Його славу.

Саме занепалий Люцифер, уособлений у Бутті як змій, а в Об'явленні 20:2 як "той старий змій", ввів гріх у світ. Він обдурих матір Єву, а через неї спонукав Адама переступити божественний закон. Це накликало на них покарання за гріх - смерть. Відтоді людський рід почав вмирати. Егоїзм став мотивом майже всіх людських зусиль, а з егоїзму виникла ворожнеча, ненависть, злочинність і війни. Шість тисяч років вмираючий світ боровся, сподіваючись на кращі часи, але через егоїзм так і не зміг досягти бажаних цілей.

Божа рука

Бог все ще любить своє людське творіння, і в Його Слові накреслено для нас план божественних звершень, які врешті-решт приведуть до повного повалення сатанинського панування, а також до знищення всіх тих ненависних елементів сатанинського панування гріха і смерті, які так довго мучили людський рід. Те, як Божа рука керувала людськими справами впродовж століть, відкривається нам здебільшого через блискучу низку обітниць, записаних у Його Слові для нашої втіхи та настанови.

Хоча непросвіченим може здатися, що Божі обітниці - це лише видавання бажаного за дійсне давніми ідеологами, проте в них можна розпізнати закономірність Божого задуму щодо людського роду. Коли ми бачимо цю закономірність і чудові приготування, які Господь робить для остаточного визволення людства від рабства гріха, хвороби і смерті, ми переконуємося, що не було жодної помилки в

божественному плані - жодного випадку, коли Господь зазнав би невдачі у виконанні Своїх великих і люблячих задумів.

Перший промінь надії

У своєму зверненні до "старого змія" - диявола - Творець дає нам першу вказівку на те, що, незважаючи на те, що гріх увійшов у світ, Він не залишив Своє людське творіння. Бог сказав сатані, що "насіння" жінки "розсіє тобі голову" (Буття 3:15). (Буття 3:15) Якби пізніше Бог не позначив свої наміри щодо людської раси більш детально через своїх пророків, ми не могли б знати, що насправді означала ця туманна заява до змія. Але у світлі пророцтв стає зрозуміло, що розсічення голови змія насінням жінки насправді є символічним описом повалення сатанинського панування на землі і торжества Царства Христового.

В Об'явленні, розділ 20, нам дається коротка символічна розповідь про спосіб, за допомогою якого насіння жінки повинно

розбити голову змія. Нам сказано, що ангел спускається від Бога з неба, і що він накладає руку на старого змія, який є дияволом і сатаною, і зв'язує його на тисячу років. Цей могутній ангел є ніким іншим, як насінням обітниці - Христом, і розповідь дає нам короткий опис встановлення Його Царства і Його тисячолітнього правління. Він також показує, що протягом цієї тисячі років мертві воскреснуть і отримують можливість жити вічно на відновленій землі.

Через довгі століття після трагедії в Едемі Бог знову виявив свою зацікавленість у вмираючому народі, давши обітницю своєму вірному слугі Аврааму. Він сказав цьому батькові Ізраїлю, що має намір благословити всі сім'ї землі. Даючи цю обітницю, Бог ще раз згадав про насіння, потомство, народження якого буде скероване Божим провидінням. Бог підтвердив цю обітницю своєю клятвою, і вона стала основою надії Ізраїлю на прийдешнього Месію.

Цю обітницю в різних формах повторювали всі святі Божі пророки. Пророк Ісаї писав про обіцяне насіння: "Дитя народилося нам, Син нам даний, і влада на плечах Його, і наречуть Йому ім'я: Чудовий Порадник, Бог могутній, Отець вічний, Князь миру. Зростанню його влади та миру не буде кінця на Давидовому престолі та на його царстві, щоб упорядкувати його, і щоб утвердити його судом та справедливістю віднині й навіки. Ревність Господа Саваофа виконає це". - Ісаї 9:6,7

Видатним у цій обітниці про прийдешній уряд праведності є той факт, що його перемога над силами зла гарантується божественною, чудодійною силою. Згаданий Син - це Христос, і пророк проголошує, що влада буде на Його плечах. Це означає, що божественний Христос бере на себе відповідальність за виконання Божого люблячого задуму знищити зло на землі і піднести праведність.

Як це заспокоює! Це означає, що безмежна здатність Бога, яка дозволила

йому створити мільярди світів, яка створила людину і дала їй життя, яка продовжує давати життя всьому живому, зміцнить атаку Христа проти сил гріха і смерті, які утворюють оплот могутньої фортеці беззаконня сатани. Пророк проголошує: "Ревність Господа Саваофа зробить це!"

Народжений Спаситель

Це пророцтво Ісаї почало здійснюватися з народженням Ісуса. Він народився як дар Божественної любові і як за порука того, що всі далекосяжні Божі обітниці про благословення світу свого часу здійсняться. У зв'язку з цим, наскільки значущими є слова пророцтва ангела, який, сповіщаючи про народження Ісуса, сказав: "Не бійтеся, ... бо сьогодні народився вам у місті Давидовому Спаситель, який є Христос Господь". - Луки 2:10,11

У віці тридцяти років Ісус розпочав своє служіння - служіння, яке було постійним нагадуванням про те, що він прийшов як посланець з небес, щоб виконати Божі

обітниці про встановлення всесвітнього уряду миру і життя. Деякі з обітниць, описуючи благословення Месіанського Царства, передбачали відкриття сліпих очей, зцілення хворих і воскресіння мертвих. Ісус використовував Божественну силу, щоб робити ці речі, і таким чином встановив той факт, що Він дійсно був насінням обітниці, і що Бог, який дав такі чудові обітниці, був в змозі виконати їх в повній мірі.

Земне служіння Ісуса було дуже коротким, воно тривало лише три з половиною роки. Він був провіщеним Царем царів, і все ж кільком Його ворогам було дозволено розіп'яти Його (Об'явлення 19:16). (Об'явлення 19:16) Яким дивним мав бути такий поворот подій у свідомості тих, хто прийняв Його як обіцяного Месію, того, хто мав царювати "від моря до моря, і від ріки аж до краю землі". - Псалом 72:8

Ще більш дивною, без сумніву, була філософія любові Вчителя, яку він сповідував настільки жорстко, що

відмовився чинити будь-який опір тим, хто схопив і вбив його. Всі великі правителі минулого і сьогодення досягали і зберігали свою владу, даючи мужній бій усім супротивникам. Але Ісус не намагався захищатися і не дозволив це зробити своїм учням. На Його беззахисну голову обрушився гнів заздрісних ворогів, і Він був покладений до гробу.

Божий план не зазнав невдачі! Апостол Павло говорить нам, що любов ніколи не зазнає поразки. (1 Коринтян 13:8) Ісус добровільно віддав своє життя як Відкупитель світу, люблячи навіть своїх ворогів. (Івана 3:16) Хоча сатана, можливо, думав, що він зірвав божественний план Ісуса стати царем землі, він лише допоміг здійснити необхідну частину цього плану, а саме: жертву людини, Христа Ісуса, як "викуп за всіх". - 1 Тимофія 2:6

Обіцяні Богом благословення повинні були мати тривалий характер. Мир, який принесе людству Царство Месії, повинен був бути тривалим миром, яким

насолоджуватимуться ті, хто, викуплений від прокляття гріха, матиме можливість жити вічно. Не було іншого способу гарантувати такі постійні і далекосяжні благословення для людського роду, окрім смерті Ісуса як Відкупителя і Спасителя світу. Він помер, щоб Його піддані могли жити, і щоб усі, хто помер, мали можливість повернутися до життя.

Людство все ще страждає

Майже двадцять століть минуло з того насиченого подіями часу, коли Ісус помер за гріхи світу і був воскреслий з мертвих Божественною силою, але Його все ще не визнають Царем землі; і великий ворог, Смерть, яку Він помер, щоб знищити, все ще тримає прокляте гріхом людство в своїх зловісних лапах. Хоча пророцтва зображують Ісуса як Князя Миру, війна продовжує затьмарювати щастя кожного наступного покоління, починаючи з Його часу, як і до Його приходу. Ісус прийшов, щоб дати життя, але люди, за яких він віддав своє життя, все ще вмирають. Ісус

навчав і показував приклад любові та вказував на її переваги над егоїзмом - але егоїзм все ще править світом. Чому?

Святе Слово розкриває причину цього видимого зволікання. Воно показує, що протягом цих двадцяти століть позірної невдачі Божий план визволення людства неухильно просувався вперед. Його план для теперішнього віку полягає у виборі з-поміж людства народу, який буде пов'язаний з Христом у здійсненні влади Його Царства. Писання багато говорить про них, окреслюючи умови, за яких вони можуть сподіватися жити і царювати з Христом. Коротко кажучи, вони покликані йти Його дорогою любові, віддати своє життя, як Він віддав своє, довести свою вірність Богові, істині та праведності, будучи "вірними аж до смерті". - Об'явлення 2:10

Їхній досвід жертви і страждань готує їх до майбутнього царювання з Христом. У Божому провидінні їхня участь у Божому плані сприятиме вічному благословенню всіх родин на землі. Протягом двадцяти

століть, непомічені і невідомі світові, ці вірні послідовники Учителя продовжували зміцнювати плацдарм праведності і любові, з якого в кінцевому підсумку прийде визволення всіх в'язнів смерті. Передує цьому визволенню всього людства клас вірних воскресає з мертвих у першому воскресінні, щоб жити і царювати з Христом. Тоді, під керівництвом Христа, все людство пробудиться від сну смерті і отримає можливість жити на землі вічно.

Кінець віку

Цей вік у Божому плані, який відведений для вибору і підготовки тих, хто буде царювати з Христом протягом Тисячолітнього віку, майже завершився. Справді, ми живемо в самому кінці віку, тому це час, коли ми повинні очікувати, і ми бачимо, як рука Бога виразно і безпосередньо проявляється в справах людей. Пророцтва Божого Слова окреслюють події теперішнього часу і розкривають їх як такі, що безпосередньо

передували встановленню Христового Царства.

Низка катастрофічних подій, починаючи з 1914 року, які скинули царів з їхніх престолів, викорчували державні церкви, знищили незліченні мільйони людства війнами, голодом і моровицею, - на все це вказує Святе Слово, і все це свідчить про невідворотність того факту, що Бог більше не утримується від втручання в справи людські, що день Його помсти гріху і гріховним інституціям наближається.

Відрадно усвідомлювати, що остаточний результат нинішніх страждань народів не в руках егоїстичних земних правителів, але що завтрашній світ буде управлятися Царством Христовим. Приємно також усвідомлювати, що протягом наступної тисячі років народи не будуть тиранічно піддані ярму тоталітаризму або корумпованим формам демократичних урядів.

Законний король

Як ми вже бачили, певний час Бог правив своїм стародавнім народом Ізраїлю. У Писанні про різних ізраїльських царів сказано, що вони сиділи "на престолі Господньому". (1 Хронік 29:23) Але цей порядок закінчився з поваленням останнього юдейського царя Седекії. Пророк Єзекиїль пояснює, що це мало статися "аж поки не прийде Той, що по праву Його" (Єзекиїля 21:27). (Єзекиїля 21:27) Це посилення на Христа, і очевидний підтекст полягає в тому, що Бог більше не буде представлений в жодному уряді землі, доки не прийде час для встановлення Царства Христового.

Повалення останнього юдейського царя відбулося в 606 р. до н.е., після чого почався довгий період часу, протягом якого Господь дозволив язичницьким царствам утримувати соціальну тканину світу разом. Цей період описаний в пророцтві Ісуса як "часи язичників". У цьому пророцтві Ісус пояснив, що "Єрусалим" - символ єврейського народу

та його державного устрою - буде "потоптаний" язичниками, доки "не сповняться часи язичників". - Луки 21:24

Існують біблійні свідчення, які показують, що часи поган - це період тривалістю 2520 років. Вавилон був першою з язичницьких держав, яка здійснювала владу протягом цього періоду. Приблизно в час його початку Господь послав Навуходоносорові сон, в якому він побачив образ, подібний до людини, який Даниїл витлумачив як Божественне дарування влади, що буде здійснюватися спочатку Вавилоном, а потім послідовно Мідю-Персією, Грецією та Римом.

У цьому пророчому образі Рим представлений залізними ногами, а розділена Римська імперія, яку бачили в різних державах Європи незадовго до 1914 року, була представлена пальцями ніг цього образу. У видінні видно, як камінь б'є образ по ногах, змушуючи його впасти і розтерти на порошок. Даниїл пояснює, що цей камінь

символізує Царство Боже, яке в кінцевому підсумку має заповнити всю землю.

2520 років часів язичників мали закінчитися в 1914 році. Оскільки цей пророчий період стосувався як євреїв, так і язичників як народів, події, що відбувалися з того часу, мали б вказувати на зміну статусу обох народів - і це дійсно так. Останні залишки старої Римської імперії знищуються - стираються на порошок - в той час як євреї як народ володіють більшою частиною Палестини, а в 1948 році з'явилася нова держава Ізраїль. Ми все ще перебуваємо в періоді подрібнення, але вже відбулося достатньо, щоб обґрунтувати переконання, що невидимі сили нашого нинішнього Господа вже здійснюють величезний вплив на руйнування сатанинського суспільного ладу, готуючи встановлення на землі Царства Христового і благословення всього людства миром і життям.

З цієї точки зору, початок Першої світової війни в 1914 році є вагомим доказом того,

що Ісус Христос, як Генерал Єгови, підкорює народи перед тим, як отримати їх від Отця як свою "спадщину" (Псалом 8:8). (Псалом 2:8) Те, що ми бачимо, відбувається у виконанні першої частини пророцтва Зефанії 3:8. Там говориться про Господа, або Єгову, який встає як свідок - щоб засудити земне суспільство - і каже: "Я вирішив зібрати народи, зібрати царства, щоб вилити на них моє обурення, весь блиск мого гніву". Багато авторів світської історії називають Першу світову війну початком усіх бід, які з того часу огорнули людство, а Другу світову війну - відновленням воєнних дій, які припинилися на короткий період. Все це, і навіть більше, має відбутися в день гніву Господнього, в той "великий день Бога Вседержителя" (Об'явлення 16:14), і як наслідок, вся тканина цивілізації була ослаблена.

Кожна фаза лиха "останніх днів", що спіткає народи, пов'язана з поваленням правління сатани. Зверніть увагу, наприклад, на пророцтво Ісаї 13:4-6. "Шум натовпу на горах, немов великого народу,

галас царств народів, що зібралися разом: ГОСПОДЬ Саваот скликає воїнство на битву. З далекої країни, з краю неба приходять, сам ГОСПОДЬ і зброя Його гніву, щоб вигубити цілий край. Вийте, бо наближається день ГОСПОДНІЙ [Єгови], він прийде, як руйнування від Всемогутнього".

Апостол Павло, описуючи День Господній, каже, що "раптове знищення" прийде, "як мука на жінку з дитиною" (1 Солунянам 5:1). (1 Солунян 5:1-3) Страждання, як ми знаємо, приходять у вигляді спазмів з періодами відносного полегшення між болями. Так відбувається з кінця часів язичників у 1914 році. Павло передбачив, що ці спазми будуть пов'язані з криками "миру і безпеки", і це пророцтво також виявилось дуже точним.

Перед Першою світовою війною було докладено величезних зусиль для встановлення тривалого миру в усьому світі. 1913 рік був роком міжнародного миру. Потім прийшов перший спазм руйнівної біди. Після війни знову лунали крики про мир і

безпеку. Потім прийшла друга глобальна боротьба, за якою послідували нові вигуки "Мир, мир!". Розпад триває і триватиме доти, доки не проявиться божественне втручання і не принесе справжній мир у втомлений неприємностями і вмираючий світ.

Хоча Бог боровся за Свій народ на древньому полі битви при Мегіддо, даруючи йому перемогу, коли його послух цього заслуговував, Його стратегія не завжди була однаковою. У випадку перемоги Гедеона над мідіянцями Господня стратегія призвела до того, що вороги Ізраїлю знищили один одного. В інших випадках використовувалася чудотворна сила. Так відбувається у великій битві, в якій царства цього світу відкидаються, готуючись до встановлення Христового Царства. Одне пророцтво проголошує, що "меч кожного буде проти брата свого". (Єзекіїля 38:21) Царства цього світу, воюючи одне проти одного, вже завдали страшних руйнувань твердиням цивілізації, і це ще не кінець.

Багато народів об'єднувалися в різних спробах врятувати світ від подальшого знищення, але, як і передбачалося в пророцтвах, ці об'єднання не досягли своєї мети. Ісая писав: "Об'єднайтеся, народи, і ви будете розбиті". (Ісаї 8:9,10) Інше пророцтво, що стосується цього зібрання народів, - це Йоїл 3:1,2. Тут це об'єднання народів пов'язане в часі з поверненням Ізраїлю до своєї обіцяної землі. Це вказує на те, що за цю землю будуть суперечки, і що Господь заступиться за свій народ і стане в опозицію до тих, хто намагатиметься позбавити його законної спадщини.

Подальші подробиці цих конкретних подій викладені в пророцтві Єзекіїля, глави 38 і 39. Якщо коротко, то ці пророцтва показують, що Ізраїль врешті-решт поверне собі землю Палестини, живучи на ній в умовах миру і безпеки, коли з "півночі" прийдуть народи-агресори, щоб "взяти здобич". Студенти пророцтв очікують, що народи на північ від Ізраїлю будуть залучені в цей останній порив агресії і буде зроблена

спроба знищити Ізраїль і окупувати військово-стратегічну Святу Землю.

Саме в цей момент Господь зовні демонструє своє втручання. Пророцтво в Єзекіїля 38:22 говорить, що тоді Господь виступить проти ворогів Ізраїлю "моровицею та кров'ю, і проллю на нього, і на його загни, і на численний народ, що з ним, дощ проливний, і град великий, і вогонь, і сірку". Ми не можемо знати, наскільки буквально це буде виконано, але безсумнівно, що в цьому пророцтві описана велика кульмінація Армагеддону - тієї великої боротьби, в якій Бог використає свою силу, щоб перемогти ворогів праведності і змусити Божественне Царство діяти для благословення всіх сімей на землі.

Ми знаємо, що це правда, бо пророцтво відкриває, що в результаті Божественного втручання всі народи - включаючи Ізраїль, якого Господь тоді визволить - завдяки Його чудесному втручання відкриють очі, щоб побачити Його славу. Тоді всі народи дізнаються, що на небесах є Бог, який через

свого Божественного Христа панує серед дітей людських.

Чисте послання

В Об'явленні 16:13,14 нам розповідається про "трьох нечистих духів", які матимуть потужний вплив, щоб зібрати народи на битву того великого дня Всемогутнього Бога. Чистий, або Святий Дух Біблії - це Дух істини, який зосереджений в Євангелії Христа. Його характеристиками є любов, радість, мир, милосердя, довготерпіння тощо. Отже, пророчі нечисті духи - це явно нечестиві сили на землі, чия владна пропаганда спонукає народи збиратися разом і спонукає їх воювати один проти одного до смерті.

Після Армагеддону, коли Господь "поглине" весь світ "вогнем" своєї "ревностів", знищивши таким чином усі системи беззаконня, Він "звернеться до людей чистою мовою", або посланням. Це послання, за словами пророка, призведе до

того, що всі покличуть "ім'я Господнє, щоб служити Йому одностайно". - Зефанії 3:8,9

Це буде одним із способів, за допомогою якого під час царювання Христа любов замінить егоїзм як рушійну силу в людських справах. І під управлінням цього царства праведності все людство знайде задоволення і радість. Навіть мертві будуть воскресені, щоб і вони могли насолоджуватися життєдайними благословеннями, яких жоден завойовник не зміг дати своїм підданим. Христос може і дасть їм можливість насолоджуватися вічним життям у мирі та щасті.

Саме завдяки нашій впевненості в Божій здатності та меті відновити всіх, хто загине в Армагеддоні, ми можемо побачити Божу любов і справедливість у методі, який Його мудрість обрала, щоб повалити панування сатани над людьми. Ті, хто загине в цій великій боротьбі, з Божої точки зору, будуть просто сплячими. Його сила розбудить їх вранці нового дня. Вони матимуть можливість побачити остаточний результат

великої боротьби, в якій вони постраждали, і, без сумніву, більшість з них з радістю присягне на вірність Царю царів і Господу панів, який після цього стане визнаним сувереном всієї землі. - Об'явлення 19:16; Псалом 72:1-4

Досвід зіткнення з гріхом і смертю впродовж віків був важким, а особливо зараз, коли через людський егоїзм у всьому світі "потрясіння народів і здивування" (Луки 21:25). (Лк. 21:25) Уроки, які ми з цього винесемо, матимуть неоціненну цінність, особливо в тому сенсі, що вони значно підвищать розуміння благословення життя, яке буде дароване людям протягом тисячолітнього царювання Христа.

На цьому досвіді все людство дізнається, до яких жахливих наслідків призводить непослух Божому Закону. І навпаки, коли на них зійдуть благословення Царства, вони дізнаються про божественну доброту, і їхньою сердечною відповіддю буде: "Ось, це наш Бог; ми чекали Його, ... будемо радіти і веселитися спасінням Його". - Ісаї 25:6-9

Тисячу років пануватиме це царство. Його вплив радості, миру, любові та життя буде поширюватися в кожному куточку земної кулі. Його цілюща сила спорожнить кожне лікарняне ліжко. Його життєдайна енергія дійде до кожної гробниці. Всі сліпі очі відкриються, і всі глухі вуха почують. - Ісая 35

Сатані більше не буде дозволено обманювати і вводити людей в оману. Також більше не буде дозволено його пануванню егоїзму та ненависті руйнувати мир і щастя людей і народів. В результаті освітньої програми Христового Царства світ дізнається про переваги любові та милосердя над егоїзмом і ненавистю. Замість того, щоб домагатися всього, що можна, для себе, люди дізнаються, що справжній секрет глибокої і тривалої радості полягає в тому, щоб робити все, що можна, для інших.

Тоді виконається Божа обіцянка Авраамові благословити всі роди землі через його насіння. Як ми бачили, Христос і

Його Церква в небесній фазі Царства будуть цим обіцяним насінням, і тоді вони стануть каналом життєдайних благословень для всієї відновленої раси людства. - Галатам 3:29

Усі роди земні, що жили за днів Авраама та раніше, тепер померли. Всі сім'ї землі, що жили відтоді, тепер померли або вмирають. Постійно зростаюча кількість смертей у світі, що збожеволів від егоїзму, все сильніше нагадує нам про велику потребу в Божому втручанні, і ми можемо радіти, що це вже близько. Той факт, що всі, кого Бог обіцяв благословити, або померли, або вмирають, жодним чином не скасовує Його обітниць, бо ми впевнені, що Його сила може і буде відновлювати життя: бо всі, хто в гробах своїх, почують голос Сина Людського і вийдуть. - Івана 5:28,29

Чи не видаємо ми бажане за дійсне? Ні, воістину, це те, що обіцяв Бог і Творець всесвіту! Це те, що відкриє масам людства, що вони не були створені лише для того, щоб страждати і вмирати. Вона покаже, що

Бог, чия могутня сила і мудрість проявляється в усьому створеному, полюбив його і використав свою силу, щоб забезпечити переможне досягнення Його мети в їхньому створенні.

Наприкінці тисячолітнього царювання Христа сатана - підбурювач усього зла - буде знищений. Ті, хто свідомо продовжує служити йому, також будуть знищені в "другій смерті". Незліченні мільярди людей загинули внаслідок узурпації сатаною влади над людським родом, але він буде в списку жертв, які стануть наслідком правління Христа. - Об'явлення 20:10,14

І не тільки сатана, але й усе зло буде переможено, що становить його арсенал обманних і зловмисних методів, якими він обманював і поневолював занепаду расу. Хвороба, біль і скорбота будуть знищені. І сама смерть помре. - Об'явлення 21:4

Все це тому, що божественне втручання повалить правління сатани, "того старого змія", який спонукав наших перших батьків

переступити божественний закон і накликав на себе та своїх нащадків кару смерті. Одним із прекрасних символів, які дає нам книга Об'явлення, щоб проілюструвати божественне втручання для порятунку людського роду від смерті, є "святе місто", що сходить від Бога з неба. - Об'явлення 21:2

У Біблії місто уособлює владу, а святе місто - праведну владу. Але воно не має людського походження. Це не створений людиною уряд. Воно походить від Бога, з неба, і встановлюється на землі. Раніше в Книзі Об'явлення звертається увага на дуже нечестиве місто під назвою "Вавилон". Певний час воно панувало над земними царями.

З цим "блудним" містом пов'язаний символічний "звір" - ще один символ нечестивого правління. Між звіром і агнцем - Христом - відбувається боротьба. Звір разом з нечестивим містом Вавилоном знищується.

Таким чином готується шлях для святого міста, через яке Агнець разом зі своєю нареченою буде панувати над народами. Це нове правління означатиме, що Бог буде по-справжньому представлений на землі. Пояснюючи це, Об'явлення говорить: "І почув я голос великий з неба, що говорив: Ось скинія Божа з людьми, і Він оселиться з ними, і вони будуть Його народом, і Сам Бог буде з ними, і буде їхнім Богом". - Об'явлення 21:3

Коли через гріх Бог відвернув свою прихильність від людського роду, люди почали вмирати. Давид писав: "У Його милості - життя" (Псалом 30:5). (Псалом 30:5) Коли Бог знову "встановить скинії" з людьми, коли Його прихильність буде виявлена до них через установи Христового царства, святого міста, одним із благословених результатів буде знищення смерті. Павло писав, що Христос буде царювати, доки всі вороги не будуть покладені йому під ноги, і що останнім ворогом, який буде знищений, буде смерть. (1 Коринтян 15:25,26) Цю ж саму

благословенну думку підкреслює об'явник. Пояснюючи результати повернутої Божої ласки до людей, що проявилися в тому, що святе місто взяло на себе контроль над справами людей, він пише: "І витре Бог усі сльози з очей їхніх, і не буде вже ні смерті, ні горя, ні плачу, ні болю, бо все минуло, і сказав Той, Хто сидить на престолі: Ось, Я творю все нове. І промовив до мене: Пиши, бо слова ці правдиві та вірні." - Об'явлення 21:4,5

Слава Богу за це запевнення в остаточній перемозі праведності над гріхом і смертю! Коли ми усвідомлюємо, що Царство, яке проявить перемогу Христа, так близько, нам не потрібно жахатися від думки про всесвітню боротьбу Армагеддону, яка призведе до повалення останніх залишків правління сатани. Ми знаємо, що це необхідно для того, щоб люди мали повну і безперешкодну можливість прийняти правління Христа. Воістину, зараз ми повинні молитися з більшим запалом, ніж будь-коли: "Нехай прийде Царство Твоє.

Армагеддон, а потім мир у всьому світі

37

Нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі".

- Матвія 6:10